

Sygn. akt I Ca 231/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Ratkowska (spr.)

Sędziowie: SO Dorota Twardowska

SO Arkadiusz Kuta

Protokolant: st. sekr. sąd. Danuta Gołębiowska

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2015 r. w Elblągu

na rozprawie

sprawy z powództwa M. B. (1)

przeciwko Z. Ż.

o nakazanie

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Elblągu

z dnia 1 kwietnia 2015 r. sygn. akt IX C 2366/13

1. zmienia zaskarżony wyrok w części rozstrzygającej o kosztach procesu (pkt 2) i koszty te znosi wzajemnie między stronami oraz w części rozstrzygającej o kosztach sądowych (pkt 3) i nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Elblągu od powódki M. B. (1) i od pozwanego Z. Ż. kwoty po 673,38 zł (sześćset siedemdziesiąt trzy złote trzydzieści osiem groszy);
2. oddala apelację w pozostałym zakresie;
3. zasądza od powódki M. B. (1) na rzecz pozwanego Z. Ż. kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu za drugą instancję.

Sygn.akt I Ca 231/15

UZASADNIENIE

Powódka M. B. (1) domagała się nakazania pozwanemu Z. Ż. utrzymania w należytych stanie technicznym komina usytuowanego w budynku stanowiącym własność powódki i pozwanego położonego na działkach nr (...) miejscowości K. (...), ewentualnie o upoważnienie jej do przeprowadzenia kapitalnego remontu tego komina z doprowadzeniem go do stanu używalności gwarantującego bezpieczeństwo dla osób zamieszkałych we wskazanych budynkach z obciążeniem pozwanego połową kosztów owego remontu oraz zasądzenia od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu.

Na rozprawie w dniu 26 lutego 2014r. powódka zmodyfikowała żądanie pozwu i wniosła o nakazanie pozwanemu usunięcia prętów wbitych w komin ewentualnie o upoważnienie jej do wykonania prac kominarskich nakazanych przez Powiatowy Nadzór Budowlany tj. włożenia wkładu kominowego, a następnie na rozprawie w dniu 28 stycznia 2015r. powódka ostatecznie sprecyzowała swoje żądanie i wniosła o nakazanie pozwanemu usunięcia prętów oraz zastawek, które uniemożliwiają korzystanie z komina oraz założenia drzwiczek przez pozwanego albo zamurowania ich.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu. Wskazał, iż w wyniku prac rozbiórkowych i remontowych przeprowadzonych przez powódkę doszło do przesunięcia granic oraz do uszkodzenia spornego komina. Odnosząc się do zmodyfikowanego powództwa wniósł także o jego oddalenie podnosząc, iż obecnie nie ma żadnych elementów w kominie, a drzwiczki są zamontowane.

Sąd Rejonowy w Elblągu wyrokiem z dnia 1 kwietnia 2015r. oddalił powództwo i zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1.180 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz nakazał ściągnąć od powódki na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Elblągu kwotę 1.346,76 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Orzeczenie zapadło na podstawie następujących ustaleń, wniosków i przepisów prawa:

M. B. (1) jest właścicielem nieruchomości budynkowej położonej w miejscowości (...) 36, gmina P., opisanej w ewidencji gruntów jako działka numer (...), natomiast pozwany Z. Ż. jest właścicielem nieruchomości budynkowej położonej w miejscowości (...) (...), gmina P., opisanej w ewidencji gruntów jako działka numer (...); nieruchomości te graniczą ze sobą. Na nieruchomości powódki znajduje się komin nr III, natomiast na nieruchomości pozwanego znajduje się komin nr I. Na osi ściany granicznej dzielącej obie nieruchomości budynkowe znajduje się komin nr II, z tym, że przewody kominowe i ich obudowa znajduje się po stronie powódki. W pomieszczeniu piwnicznym przynależnym do powódki i mającym dostęp do komina nr II M. B. (1) urządziła kotłownię.

W dniu 30 stycznia 2011r. Z. Ż. wniósł skargi do Komendanta Państwowej Straży Pożarnej w E. oraz Państwowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w E. wskazując, iż powódka naraża go na niebezpieczeństwo, ponieważ bez jego wiedzy i zgody podłączyła się do jego komina. W dniu 18 kwietnia 2011r. Z. Ż. poinformował Starostwo Powiatowe w E. o wykonaniu samowolnie przez M. B. (1) robót budowlanych obejmujących dobudowanie ganku, rozbiórkę wędzarni oraz wykonanie prac remontowych.

Według opinii P. G. z dnia 16 stycznia 2012r. w przewodach dymowych występują liczne pęknięcia w części strychowej, przewody nie nadają się do dalszej eksploatacji wobec czego zakazane jest palenie w przewodach.

W dniu 18 stycznia 2012r. M. P. zamontował u M. B. (1) kocioł C.O. F. o mocy 23 kW do już istniejącej instalacji centralnego ogrzewania. Zakupiony przez powódkę kocioł nie powinien zostać zamontowany w kominie II, podłączenie pieca spowodowało zakłócenie naturalnego ciągu kominowego, powstanie w przewodzie kominowym istniejącym nr 1 komina II miejsca magazynowania produktów spalania na wysokości 143cm wysokości przewodu kominowego, do którego nie ma nikt dostępu stwarzając realne zagrożenie pożarowe, wycieki mazi smolistej na ścianę kominową, co wynika w szczególności z opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa N. R. (1)

W dniu 10 lutego 2012r. R. S. wystawił opinię kominarską nr (...) dotyczącą kotłowni dotyczącej nieruchomości M. B. (1), w której stwierdził drożność przewodów oraz że przewody kominowe nadają się do eksploatacji. Wskazał, iż należy wstawić drzwiczki wycierowe w czopuchy w tzw. postawie, osadzić właz do dojścia do komina oraz zalecił osadzenie w pionie kominowym dymowym wkładu żaroodpornego. Następnie w dniu 28 lutego 2012r. wystawił opinię kominarską uzupełniającą nr (...), w której stwierdził, iż komin od strony M. B. (1) jest otynkowany i wybielony i nie stwierdził w nim żadnych usterek, natomiast u Z. Ż. występują lekkie rysy na tynku, na osadzonych drzwiczkach wycierowych wycieka zesmolona maź – co wskazuje na złe użytkowanie (zły opał) oraz, że na kominie ponad dachem opadł tynk. Wskazał także, iż eksploatowany przewód kominowy należy niezwłocznie zabezpieczyć wkładem żaroodpornym celem dalszego użytkowania. R. S. nie badał szczelności komina.

W dniu 29 marca 2012r. Jednostka Ratowniczo Gaśnicza nr 3 Państwowej Straży Pożarnej w P. nakazała M. B. (2) nie rozpalać pieca do czasu udroźnienia komina i odbioru przez uprawnionego kominiarza. W czasie interwencji stwierdzono, iż komin był niedrożny. W dniu 30 marca 2012r. M. B. (1) zwróciła się z prośbą do K. Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w E. o interwencję w sprawie komina.

Wyrokiem z dnia 7 listopada 2012r. w sprawie IX C (...) Sąd Rejonowy w Elblągu ustalił przebieg granicy między nieruchomościami położonymi w miejscowości (...) gmina P., z których jedna stanowi działkę gruntu numer (...) będącą własnością Z. Ż., dla której Sąd Rejonowy w Elblągu prowadzi księgę wieczystą nr KW (...) a druga działkę gruntu numer (...) będącą własnością M. B. (1), dla której Sąd Rejonowy w Elblągu prowadzi księgę wieczystą nr (...) na odcinku granic w budynku mieszkalnym, według linii od punktu granicznego nr A linią prostą do punktu granicznego nr B, następnie linią prostą od punktu granicznego nr B do punktu granicznego nr C, następnie linią prostą od punktu granicznego nr C do punktu granicznego nr D, zaznaczonej na szkicu granicznym sporządzonym przez geodetę S. D. jako załącznik nr 1, 2 i 3 do opinii z dnia 04 czerwca 2012r., stanowiącym integralną część postanowienia oraz nakazał M. B. (2), aby wydała Z. Ż. część nieruchomości należącej do działki (...) o łącznej powierzchni 7,15 metra kwadratowego, zaznaczonej kolorem zielonym na szkicu granicznym sporządzonym przez geodetę S. D. jako załącznik nr 2 do opinii z dnia 04 czerwca 2012 roku, stanowiącym integralną część postanowienia.

W dniu 18 grudnia 2013r. P. G. wystawił opinię z wyników przeprowadzonych oględzin – ekspertyzy urządzeń kominowych budynku w (...) 36b, w której stwierdził, iż przewody są popękane w części strychowej i ponad dachem występują liczne wykwity sadzy mazistej. Dodatkowo wskazał, iż dalsze użytkowanie przewodu grozi zapaleniem się sadzy mazistej i pożarem budynku.

M. B. (1) nie używa komina II. Z. Ż. wraz ze swoim synem D. Ż. wbił dwa metalowe pręty w komin, celem uniemożliwienia korzystania przez powódkę M. B. (1) z pieca nieprzystosowanego do istniejącego komina. Pręty zostały następnie usunięte. Stan (...) nie jest właściwy i komin w obecnym stanie nie nadaje się do eksploatacji. W kominie znajdują się drzwiczki wycierowe, które na czas dokonywania oględzin przez biegłego N. R. (1) zostały wymontowane. Po zakończeniu oględzin drzwiczki zostały przez pozwanego Z. Ż. zamontowane.

Ustalenia powyższego stanu faktycznego dokonano opierając się na zeznaniach stron, w zakresie, w jakim były one bezsporne, a nadto na znajdujących się w aktach sprawy oraz w aktach sprawy IX C (...) dowodach z dokumentów i zeznaniach świadków: R. S., P. G., D. P., K. B., A. B., L. B., A. Ż., D. Ż., P. G., M. P., które były ze sobą zgodne i przedstawiały istniejący pomiędzy stronami konflikt odnośnie spornego komina.

Sąd uznał także za wiarygodne zeznania świadków R. S. i P. G., którzy potwierdzili, iż przeprowadzali kontrolę użytkowania komina oraz jego stanu oraz świadka M. P., który potwierdził, iż dokonał montażu konta C.O. oraz podłączenia kotła do komina.

Sąd dał wiarę opinii biegłego sądowego N. R. (1), która została sporządzona rzetelnie, zgodnie z zasadami wiedzy oraz doświadczeniem zawodowym biegłego i zawierała należyte umotywowane wnioski. Biegły stwierdził, iż remont komina II jest wskazany celem przywrócenia pełnej sprawności technicznej i wartości użytkowej, jednakże po przeprowadzeniu ewentualnego remontu nie będzie on spełniał warunków do podłączenia pieca centralnego ogrzewania powódki (z uwagi na zbyt małe przekroje przewodów kominowych) i wskazane jest wybudowanie nowego przewodu kominowego dla potrzeb pieca c.o. powódki. W opinii uzupełniającej biegły stwierdził, iż zainstalowanie wkładu metalowego w kominie II jest bezcelowe, gdyż komin ten ze względu na swoje przekroje nie spełnia warunków technicznych wymaganych do podłączenia kotła zakupionego przez powódkę. Biegły w kolejnej opinii uzupełniającej zwrócił uwagę, iż eksploatacja kotłowni w pomieszczeniu powódki w stanie w jakim on się znajduje zagraża bezpieczeństwu życia i mienia lokatorów tego obiektu.

W tak ustalonych okolicznościach faktycznych powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 222 § 2 kc przeciwko osobie, która narusza własność w inny sposób aniżeli przez pozbawienie właściciela faktycznego władztwa nad rzeczą, przysługuje właścicielowi roszczenie o przywrócenie stanu zgodnego z prawem i o zaniechanie naruszeń. Roszczenie negatoryjne powstaje, gdy prawo własności zostało naruszone w inny sposób niż pozbawienie właściciela faktycznego władztwa nad rzeczą. Roszczenie negatoryjne przysługuje także, gdy właściciel nieruchomości sąsiedniej dopuszcza się immisji przekraczającej granice przeciętnej miary, wyznaczone przez społeczno-gospodarcze przeznaczenie nieruchomości i stosunki miejscowe. Ze sformułowania art. 222 § 2 kc wynika, że na treść roszczenia negatoryjnego składają się dwa uprawnienia przyznane właścicielowi: możliwość żądania przywrócenia stanu zgodnego z prawem oraz zaprzestania naruszeń. Uprawnienie do żądania zaprzestania naruszeń znajduje zastosowanie w sytuacji istnienia realnego niebezpieczeństwa powtarzających się działań bezprawnych, wkraczających trwale w sferę prawa własności i ma ono na celu zapobieżenie naruszeniom w przyszłości. Przywrócenie stanu zgodnego z prawem polega na wyeliminowaniu ingerencji osoby nieuprawnionej w sferę władztwa właściciela oraz na usunięciu skutków naruszeń, to jest doprowadzenie rzeczy do takiego stanu, w jakim była przed naruszeniem, na przykład zasypanie bezprawnie wykopanego rowu, rozebranie płotu

Jak wynika z zeznań powódki M. B. (1) „komin jest czysty, czyli nie ma w kominie żadnych prętów oraz zastawek . Natomiast pozwany Z. Ż. zeznał, iż „jeżeli chodzi o wspólny komin to tam znajdują się drzwiczki wycierowe. To są drzwiczki ponemieckie, one są stare. Nie wymieniałem ostatnio tych drzwiczek” . Ponadto pozwany zeznał, iż drzwiczki są w kominie i są one zamknięte.

Dlatego też tak sformułowane żądanie podlegało oddaleniu na podstawie art. 222 § 2 kc albowiem ustalono, iż pozwany nie dokonuje naruszeń własności spornego komina.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 6 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013r., poz.461), zasądzając na rzecz pozwanego, który wygrał w całości niniejszą sprawę: wynagrodzenie pełnomocnika świadczącego mu pomoc prawną (180zł) oraz zwrot zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego (1000zł) (punkt 2 wyroku).

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (DZ. U. z 2014r., poz. 1025 ze zm.) w zw. z art. 98 § 1 kpc Sąd nakazał ściągnąć od powódki na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Elblągu kwotę 1.346,76 zł tytułem przyznanego w toku postępowania wynagrodzenie biegłego sądowego oraz 43,46 zł kosztów podróży świadka D. P..

W apelacji od tego wyroku powódka zaskarżyła go w całości i zarzuciła:

1/ obrazę prawa materialnego przez błędną wykładnię przepisu art.222 § 2 kc, w następstwie czego doszło do wydania tej treści wyroku,

2/ sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającą na przyjęciu, że sporny komin jest współwłasnością obu stron, gdy w rzeczywistości jest on własnością powódki, do którego bezzasadnie zgłasza roszczenia pozwany.

W uzasadnieniu tych zarzutów podkreślono, iż jak wynika z treści orzeczenia o rozgraniczeniu w sprawie IX (...) tylko jedna ściana spornego komina stanowi przedmiot współwłasności stron, a pozwany w sposób nieusprawiedliwiony twierdzi, iż komin stanowi jego własność. Wskazano, iż pozwany w sposób bezprawny umieścił w kominie od swojej strony pręty uniemożliwiając powódce zainstalowanie zgodnie z zaleceniem kominiarskim wkładu żaroodpornego i korzystanie z komina. Podkreślono, iż usunięcie tych prętów przez pozwanego nie oznacza, iż nie zostaną one ponownie umieszczone w kominie.

Skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku przez zakazanie pozwanemu dokonywania ingerencji dotyczącej sposobu korzystania ze spornego komina, w szczególności przez uniemożliwienie zamontowania wkładu żaroodpornego gwarantującego bezpieczeństwo użytkowania obecnie i w przyszłości , ewentualnie uchylenie wyroku

i przekazanie sprawy do ponownego jej rozpoznania, a ponadto zasądzenia od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu.

Zaskarżeniem objęto ponadto rozstrzygnięcie o kosztach procesu i kosztach sądowych. Powódka zarzuciła naruszenie:

- art.98 § 1 i 3 kpc poprzez jego błędne zastosowanie, polegające na błędnym przyjęciu, iż powódka przegrała sprawę w sytuacji, kiedy pozwany dopiero po wytoczeniu postępowania usunął pręty z komina oraz założył drzwiczki,

- art.103 § 1 kpc poprzez jego błędne niezastosowanie, w okolicznościach uzasadniających jego zastosowanie, gdy pozwany swoim zawinionym postępowaniem poprzez włożenie prętów do komina oraz wyjęcie drzwiczek, dał powódce powód do wytoczenia powództwa,

- art.233 § 1 kpc poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego i przyjęcie, że powódka nie wykazała, iż w czasie wytaczania powództwa były w kominie pręty zamontowane przez pozwanego oraz wyjęte drzwiczki.

Powódka domagała się zmiany zaskarżonego orzeczenia i nieobciążanie jej kosztami postępowania, a obciążenie nimi pozwanego.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja powódki nie zasługiwała na uwzględnienie, gdyż Sąd pierwszej instancji nie dopuścił się naruszenia wskazywanych przepisów prawa.

Dokonane przez Sąd pierwszej instancji ustalenia faktyczne i wyprowadzone na ich podstawie wnioski są trafne, wobec czego należało przyjąć je za własne bez potrzeby procesowej ponownego ich przedstawiania w niniejszym uzasadnieniu. Zaakceptowania wymagała również podstawa prawna rozstrzygnięcia z podzieleniem przytoczonych w tym przedmiocie argumentów.

W zakresie okoliczności faktycznych stanowiących podstawę rozstrzygnięcia podkreślenie wymaga, iż nie zostały one zanegowane w apelacji powódki sporządzonej przez jej pełnomocnika procesowego, a wprost przyznane w zażaleniu na rozstrzygnięcie o kosztach procesu i kosztach sądowych złożonego przez samą powódkę. Do tych okoliczności odnieść należy żądania dochodzone przez powódkę w takiej postaci, w jakiej ostatecznie zostało ono ukształtowane i popierane w chwili zamknięcia rozprawy (art.316 § 1 kpc). Na rozprawie w dniu 28 stycznia 2015r. powódka ostatecznie sprecyzowała swoje żądanie i wniosła o nakazanie pozwanemu usunięcia prętów oraz zastawek, które uniemożliwiają korzystanie z komina oraz założenie drzwiczek przez pozwanego albo zamurowanie ich. Roszczenie takie co do zasady znajdowało oparcie w przepisie art.222 § 2 kc i stanowiło emanację roszczenia negatoryjnego właściciela w związku z naruszeniem jego prawa własności w inny sposób, niż pozbawienie go faktycznego władztwa nad rzeczą. Chodzi przy tym o takie przypadki ingerencji w cudze prawo własności, które są bezprawne.

Ze sformułowania art. 222 § 2 kc wynika, że na treść roszczenia negatoryjnego składają się dwa uprawnienia przyznane właścicielowi: możliwość żądania przywrócenia stanu zgodnego z prawem oraz zaprzestania naruszeń. W zależności od okoliczności właścicielowi może przysługiwać jedno albo drugie uprawnienie, albo obydwa łącznie. Uprawnienie do żądania zaprzestania naruszeń znajduje zastosowanie w sytuacji istnienia realnego niebezpieczeństwa powtarzających się działań bezprawnych, wkraczających trwale w sferę prawa własności i ma ono na celu zapobieżenie naruszeniom w przyszłości (por. wyrok SN z dnia 14 maja 2002 r., V CKN 1021/00, Lex nr 55512). Nie jest zatem takim naruszeniem w rozumieniu art. 222 § 2 kc wkroczenie w sferę cudzego prawa własności w okolicznościach wskazujących na to, że się to więcej nie powtórzy. Powódka w ramach przywrócenia stanu poprzedniego i zgodnego z prawem domagała się założenia przez pozwanego drzwiczek na tej ścianie komina, która znajduje się w należącym do niego lokalu i stanowiącej w związku z tym przedmiot jego prawa własności, co znajdowało uzasadnienie w tym, iż wskutek zdjęcia drzwiczek doszło do ingerencji w prawo własności powódki poprzez uniemożliwienie z korzystania ze stanowiącego jej własność pieca podłączonego do komina stanowiącego część składową jej lokalu. Na tej samej płaszczyźnie faktycznej prawnej powódka domagała się wyjęcia prętów włożonych do komina przez pozwanego. W trakcie procesu doszło

do spełnienia przez pozwanego tego żądania, co zostało przyznane, a zatem popieranie powództwa nie znajdowało usprawiedliwionych podstaw. W ramach drugiego z opisanych wyżej roszczeń powódka mogła hipotetycznie domagać się zaprzestania dokonywania przez pozwanego naruszeń, czego warunkiem było istnienie realnego zagrożenia powtarzania się bezprawnych działań pozwanego polegających na ingerencji w jej prawo własności, jednakże tego rodzaju żądania do osądzenia przez Sąd pierwszej instancji nie przedstawiła.

Zawarte w apelacji rozważania dotyczące ewentualnego pojawienia się w przyszłości tego rodzaju zachowań pozwanego nie korelują z przedmiotem postępowania przed sądem pierwszej instancji, natomiast ich zgłoszenie na etapie postępowania apelacyjnego było niedopuszczalne, gdyż stosownie do przepisu art.383 zd.1 kpc w postępowaniu apelacyjnym nie można rozszerzyć żądania pozwu ani występować z nowymi roszczeniami. Bezzasadność apelacji ujawnia w szczególności treść jej wniosków – żądanie „zakazania pozwanemu ingerencji dotyczącej sposobu korzystania ze spornego komina w szczególności przez uniemożliwienie zamontowania wkładu żaroodpornego gwarantującego bezpieczeństwo użytkowania obecnie i w przyszłości” jest bowiem nowym żądaniem zgłoszonym w postępowaniu apelacyjnym. Z zaprezentowanego przez powódkę w apelacji i na rozprawie apelacyjnej stanowiska wynika, iż powódka oczekiwała na całościowe rozwiązanie konfliktu związanego z korzystaniem ze spornego komina, włącznie z zagwarantowaniem jej podłączenia zakupionego pieca i korzystania z niego, mimo, że jak wynika z opinii biegłego N. R. nawet w wypadku wyremontowania komina, piec ten nie powinien być podłączony z uwagi na nieodpowiedni przekrój przewodów kominowych. Wskazać w związku z tym należy, iż niezależnie od kategorycznych i logicznych wniosków opinii biegłego w tym zakresie, konsekwentnie zaprzeczanych przez powódkę, przedmiotem postępowania nie było to, czy i na jakich warunkach powódka może korzystać z nowo zakupionego pieca przez podłączenie go do spornego komina.

Za częściowo usprawiedliwione należało natomiast uznać zarzuty odnoszące się do rozstrzygnięcia o kosztach procesu i kosztach sądowych. Stanowisko powódki co do tego, iż wytoczenie powództwa było konieczne dla ochrony jej interesu prawnego okazało się trafne w odniesieniu do tego żądania, jakie ostatecznie zgłosiła ona i popierała przed Sądem Rejonowym w zakresie założenia przez pozwanego drzwiczek w kominie, co nastąpiło w trakcie procesu. Wynika to zarówno z faktu, iż pozwany w ramach obrony przed tym żądaniem nie wskazał samorzutnie na jego bezzasadność, jak również z dokumentacji zdjęciowej biegłego N. R.. Za wiarygodne natomiast uznać należało niezaprzeczone przez powódkę oświadczenie pozwanego co do tego, iż pręty z pieca wyjęte zostały przed zainicjowaniem procesu, a mianowicie niezwłocznie po interwencji straży pożarnej w budynku należącym do stron, co miało miejsce 29 marca 2012r. Przypomnieć należy, iż strona która zaspokaja roszczenie w trakcie procesu uznawana jest co do zasady za stronę przegrywającą.

Te okoliczności przemawiały na rzecz orzeczenia o kosztach procesu i kosztach sądowych za postępowanie przed Sądem Rejonowym z zastosowaniem zasady mieszanej – przesłankach rozstrzygnięcia wskazanych w przepisach art.98 § 1 kpc i art.100 kpc. Powódka została uznana za wygrywającą proces w części (w zakresie żądania założenia drzwiczek do komina) i za przegrywającą w pozostałej części (w zakresie żądania wyjęcia prętów) i analogicznie należało ocenić sytuację procesową pozwanego. Przy tak ustalonym rozkładzie wygranej i przegranej należało przejść do stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu zgodnie z art.100 kpc i orzec jak w punkcie 1 wyroku znosząc wzajemnie koszty procesu między stronami oraz obciążając je w równych częściach nieuiszczonymi kosztami sądowymi na podstawie art.113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.jedn. Dz.U. z 2014r. poz.1025 ze zm.)

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w wyroku na podstawie art.385 kpc i art.386 § 1 kpc.

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze orzeczono stosownie do jego wyniku na podstawie art.98 § 1 kpc, gdyż powódka uległa w całości w zakresie żądania zmiany wyroku w odniesieniu od dochodzonego roszczenia. Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 czerwca 2014 r. V CZ 40/14 (Lex nr 1504594) przekonanie strony o zasadności zajmowanego stanowiska, które w pewnych przypadkach może przemawiać za nieobciążaniem jej kosztami przegranej sprawy przed sądem pierwszej instancji, przestaje być aktualne w postępowaniu apelacyjnym.

